

Етап 2. Посадження в підгрупи за ролями, інструктаж (10 хв.)

- Отримати ігрову роль за випадковим принципом.
- Розміститись в аудиторії за отриманими ролями.
- Прочитати й осмислити рольове завдання, за необхідності — звернутись до ведучого за додатковими роз'ясненнями.

Етап 3. Підготовка до виконання рольового завдання (5 хв.)

- Підготуватись до виконання рольового завдання в підгрупі.
- За необхідності — проконсультуватись із ведучим.

Етап 4. Конструктивна дискусія (40 хв.)

• Усім учасникам (крім аналітиків) — обговорити слабкі та сильні сторони національної фінансової системи, виконуючи отриману роль.

- Для отримання слова слід підняти руку.
- Ведучий надає слово за черговістю піднятої руки.
- Пам'ятайте, чим частіше будь-який представник команди бере слово, тим більше балів отримує команда.
- При обговоренні слід дотримуватись правил.
- Аналітики фіксують хід обговорення.

Етап 5. Аналіз ходу обговорення, підсумки (10 хв.)

• Аналітикам — підбити підсумки гри — проаналізувати роботу кожної команди (частота й аргументованість виступів, дотримання правил тощо); розрахувати бали, набрані кожною командою; оголосити переможців.

Переможці отримують 5 балів зі 100 з підсумково-модульного контролю, переможені — 2,5.

*Турчанінова В. Є., старш. викл.,
кафедра іноземних мов ф-ту МЕІМ*

АРГУМЕНТАЦІЯ ПРИЧИНИ ЯК ШЛЯХ ДО ЕФЕКТИВНОГО СПІЛКУВАННЯ ПІД ЧАС ДИСКУСІЇ (НА МАТЕРІАЛІ ЛЕКСИЧНИХ ЗАСОБІВ НАУКОВОГО ДИСКУРСУ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ)

Дискусія — це метод навчання, який базується на обміні думками з певної проблеми. Вдало проведена дискусія вчить більш глибокому розумінню проблеми, вмінню захищати свою позицію та рахуватися з думками і точкою зору інших людей. У процесі дискусії формуються вміння і навички аналізу ситуації, вміння

визначати мету, зміст і засоби діяльності, її очікувані результати, планування діяльності, самостійного вироблення раціональних рішень, їх прийняття та реалізації, оцінки ефективності виконаних дій та їх коригування, що дуже важливо.

Каузативні відношення як відображення універсальної категорії причинності разом із дедукцією та індукцією є основою логічного мислення і аргументації. До того ж каузація — це вид відношень з активним суб'єктом. Цей факт є дуже важливим для аргументації як способу мовленнєвого впливу.

Каузативні зв'язки завжди передбачають аргументацію завдяки використанню причинних сполучників, які є її експлікаторами. Цей вид аргументації здійснюється за допомогою пояснення. Аналіз показав, що складнопідрядні речення з *puisque* вживаються у науковій мові удвічі частіше, ніж з *parce que*.

Підрядні речення з *parce que* пояснюють зміст головного, виділяють причину як невідомий факт для співрозмовника. Цей сполучник виражає причину пряму, здебільшого конкретну і чітку. Moucharraf a indiqué qu'il lui faudrait rester au pouvoir au-delà de ces échéances, parce que le pays avait besoin de lui.

Сполучник *puisque* приєднує речення, яке показує, що факти або твердження правдиві. Його використовують для того, щоб довести правдивість або переконати читача у достовірності інформації. Mais Moucharraf est allé plus loin puisqu'il a établi un Conseil de Sécurité Nationale.

Складносурядне речення із *car* виражає причину і мотив та визначає зміст попереднього висловлення. Вживаючи цей сполучник, мовець стверджує, що у цілому таке висловлення є категоричним. Таким чином, він успішно відстоює свою точку зору і може впливати на ментальну сферу реципієнта. Cette démarche était aussi un reflexe de sauvegarde car les islamistes avaient fini par former « un Etat dans l'Etat ».

Часто в аргументованому дискурсі використовується герундій для того, щоб показати які причини впливають на хід подій у реченні. Le Pakistan, en perdant son alliée afgan, peut enfin transformer la Ligne Durand en frontière internationale.

Причину може передавати також складний дієприкметник минулого часу, який виражає закінчену дію, що передує дії головного речення. У простому реченні причина може передаватися за допомогою обставини причини, вираженої дієсловом або іменником із прийменником. Pour légitimer son statut de Président des pakistanais il organisa un référendum.

У наукових працях досить часто зустрічається конструкція *pour* + дієслово, яка виражає причину. Це можна пояснити простою утворення конструкції та легкістю її вживання.

Таким чином, у науковому дискурсі використовуються найчастіше такі засоби вираження персуазивної модальності, як складнопідрядне речення з *puisque* (тоді як у розмовній мові вживається частіше речення з *parce que*), та складносурядне речення з *car*. За допомогою цих засобів автор підсилює достовірність фактів і переконує у вірогідності висловлення та істинності твердження.

Філіпенко В. І., доцент,
кафедра міжнародної економіки

ВИКОРИСТАННЯ CASE STUDY В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ «МІЖНАРОДНА ЕКОНОМІКА»

Серед інтерактивних, або активних методів навчання, вагоме місце належить методу аналізу ситуацій (*case study*). *Case study* — це метод навчання на основі аналізу реальної ситуації в бізнесі, економіці. Важливість використання даного методу в лекціях з курсу «Міжнародної економіки» зумовлюється, з одного боку, необхідністю формування професійної компетенції студентів, а з іншого — набуття ними системи цінностей, життєвих установок, оптимальної поведінки в економічному середовищі.

Формат викладу матеріалу не дає можливості достатнього обґрунтування *case study* в конкретних темах лекційного курсу та відповідного поетапного підходу до його тлумачення.

Практично *case study* в курсі «Міжнародна економіка» можна використовувати у більшості тем, де варто виокремити одну-дві проблемних ситуації для обговорення їх студентами. Враховуючи ліміт лекційного часу, пропонується активне обговорення кейс методу упродовж 30 хв. Роздатковий матеріал та завдання видаються студентам по групах напередодні.

Наприклад, при вивченні тем «Світовий ринок праці», «Міжнародна трудова міграція» на лекціях можна використати проблемну ситуацію у вигляді кейс-методу.